

1.27 සිංහල ජාතකකතා සාහිත්‍යයෙහි ගතු භූමිකාව

චිං.එස්. උපුල් වසන්ත
නො 153/ලී, කොරලුවල, නුගම.

ABSTRACT

අනුශ්‍යතියෙහි තාර්කික සන්දර්ජය අද්භුත බවට පත්කරමින් උප්‍රවාදී ආස්ථ්‍රානය උදෙසා සිංහල ජාතකකතා සාහිත්‍යයෙහි ගතු භූමිකා ගොඩ නගා තිබෙන අවස්ථා බහුලව හඳුනාගැනීමට හැකිය. ශ්‍රී තාරානාත තර්කවාවස්ථානීන්ගේ ගබාස්ථේත්ම මහානිදියෙහි ගතු ගබායට සපයා තිබෙන අර්ථය ඉන්ද (386 පිට, 1814 කල්කටා) වන අතර ඉන්දයන්ට දේවාදිපතේ, පරමීයවරේ, ඉන්දධෙදෙවතේ (68 පිට 1814 කල්කටා) යන අරුත් දක්වේ. මෝර්තියර් විශ්‍යම්ස ගේ ගබා කොෂයේදී (Sanskrit-English Dictionary) ගතු යන වචනයට Strong, powerful, Mighty (Applied to various gods) (P.1045) යනුවෙන් සඳහන් වේ. ආර්.එල්.ටර්නර්ගේ Comparative dictionary of the Indo-Aryan Languages ගබාකෝෂයේ ද ගතු ගබායට Mighty, The god ingra... Name of a god (P.710) යනුවෙන් සඳහන් වේ. වැලිවිට පණ්ඩිත සේරත ස්වාමීන්ද්‍යන් වහන්සේගේ ශ්‍රී සුමංගල ගබා කොෂයේ ගතු වචනයට දෙව් රජ (987 පිට) යන අරුත් සපයා ඇත. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ පෙරදිග සාහිත්‍යයෙහි ගතු භූමිකාව දිව්‍ය රාජ්‍යාලිකාවක පවතින බව සි. පෙරදිග සාහිත්‍යයෙහි විවිධ මූලාශ්‍ර ආගුයෙන් ඉන්ද, සහස්‍රනයන, ගතු, පුරින්දද, මාසවා, පුරන්දර, වාසවා, සුජම්පති, කොෂිය, කොෂික, සහස්සක්ඛ ආදි විවිධ නම් ඔස්සේ ගතු භූමිකාව ඉදිරිපත්ව ඇති බව පැහැදිලි ය.

සංස්කෘත මූලාශ්‍රවල ගතු වරිතය කෙරෙහි දක්වන අවධානයට වඩා වෙනස් මුහුණුවරකින් උප්‍රවාදී සාහිත්‍යයෙහි ගතු භූමිකා ගොඩ නගන බව පෙනේ. සංස්කෘත නිකායේ (දෙවන) දේවා (සත්ත්වනපද) සූත්‍රයෙහි ගතු භූමිකාව සඳහා යහ අරුත් සපයයි. පෙර මාස නම් මානවක වූ බැවින් මාසවන්තු වූ බවත් පළමු පළමු දන් දුන් බැවින් පුරින්දද වූ බවත් සකස්කොට දන් දුන් බැවින් සක්ක වූ බවත් ආවාස දුන් බැවින් වාසව වූ බවත් අරුත් දහසක් මොහාතින් දැකිමටත් සිතිමටත් හැකි බැවින් සහස්වක්ඛ වූ බවත් සුජානම් අසුර දේවියගේ සැමියා වූ බැවින් සුජම්පති වූ බවත් තවුතිසා දෙවිපුර රජ වූ බැවින් දේවානම්නද වූ බවත් සඳහන් කරයි. මේ අයුරින් උප්‍රවාදී සාහිත්‍යයේ ප්‍රගතියිලි මුහුණුවරකින් ගතුයා නිරුපණය කරන අතර සිංහල ජාතක පොතනි බෝධිසත්ත්ව වරිතයේ පැවැත්ම උදෙසා ගතු භූමිකාව දේවත්වයෙන් ඉදිරිපත් කරයි.

සිංහල ජාතක කථා සාහිත්‍යයෙහි ගතු භූමිකාවට වඩා විශේෂ අවධානයක් දක්වන්නේ බෝසත් වරිතය කෙරෙහිය. ජාතක කථා සාහිත්‍යය පිළිබඳව ඉදිරිපත්කොට තිබෙන බොහෝ විමර්ශනවලදී ජාතක කථා යනු ආගමික සාහිත්‍යයක් යැයි සලකා බෝසත් වරිතයම එහි පිළිබඳවන ආකාරය විමසයි. එහෙත් ජාතක කථාවල තාර්කික බව බිඳෙහෙළමින් ඉදිරිපත් කෙරන ගතු වරිතය කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කිරීම වැදගත් වේ. අදාළතන සමාජයට ජාතක කථාවල උපයෝගීතාවය විමර්ශනය කිරීමේදී බෝසත් වරිතයේ පරමාදර්ශය මෙන්ම ගතු වරිතයේ පරමාදර්ශය ද වැදගත් බව පෙනේ. ජාතක කථා බොහෝමයක ගතුයා නොමැතිව බෝධිසත්ත්වයන්ට ජයග්‍රහනය කළ නොහැක. අදාළතන සමාජයේ ද බෝසත්ත්වය වූ අහියෝග පැවතිය ද ගතුයාගේ පැමිණීම ප්‍රායෝගික නැත. එසේම ජාතක කථා සාහිත්‍යකරුවා පවසන වැදගත් කරුණක් නම් පායකයා බෝසත්ත්වය වන උපයෝගීලි ගතු භූමිකාවකට පැමිණීය යුතු බව සි. මේ අනුව ගතු භූමිකාවේ උපයෝගීතාවය අධ්‍යතන සමාජයට ඉතා වැදගත් පරමාදර්ශයකි.